Решения на задачите от контролно 1 по ЕАИ на специалност "Информатика", проведено на 2 декември 2023 г.

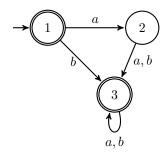
Задача 1. Да се построи минимален детерминиран автомат за езика $L = ((\Sigma^* \setminus \{a\}) \cup \{ba\})^* \cdot \{b\}$ като използвате наготово изучавани конструкции или докажете, че построеният автомат разпознава точно езикът L и е минимален.

Решение. Преди да се прави какъвто и да е било автомат, могат да се направят няколко опростявания:

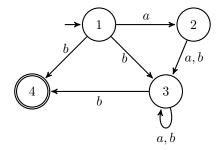
- $(\Sigma^*\setminus\{a\})\cup\{ba\}=\Sigma^*\setminus\{a\}$, понеже $ba\neq a$ т.е. $ba\in\Sigma^*\setminus\{a\}$
- $(\Sigma^*\setminus\{a\})^*=\Sigma^*\setminus\{a\}$, понеже $\Sigma^*\setminus\{a\}\subseteq(\Sigma^*\setminus\{a\})^*$ и $a\notin(\Sigma^*\setminus\{a\})^*$

Така получаваме, че $L = (\Sigma^* \setminus \{a\}) \cdot \{b\}.$

1. Строене на недетерминиран автомат

автомат \mathcal{N}_1 за $\Sigma^* \setminus \{a\}$

автомат \mathcal{N}_2 за $(\Sigma^* \setminus \{a\}) \cdot \{b\}$

2. Детерминизация

\mathcal{A}_1	a	b
$\rightarrow 1$	2	3, 4
2	3	3
3	3	3,4
*3,4	3	3, 4

след детерминизация

\mathcal{A}_2	a	b
$\rightarrow 1$	2	4
2	3	3
3	3	4
*4	3	4

след преименуване

3. Минимизация

A_1	a	b
1	A_1	A_2
2	A_1	A_1
3	A_1	A_2

$$A_1 = \{1, 2, 3\}$$
 и $A_2 = \{4\}$

2 се разделя от 1 и 3

B_1	a	b
1	B_2	B_3
3	B_1	B_3

$$B_1 = \{1, 3\}, B_2 = \{2\}$$
 и $B_3 = \{4\}$

1 и 3 се разделят

Така заключаваме, че автоматът \mathcal{A}_2 е минимален.

Дефиниция. Казваме, че β е **префикс** на α и бележим $\beta \leq \alpha$, ако има дума ω , такава че $\beta \cdot \omega = \alpha$. Ако знаем още, че $\alpha \neq \beta$, β наричаме **строг префикс** на α и бележим $\beta \prec \alpha$. Отбелязваме, че префикс на префикс на α е префикс на α и за всеки два префикса на α , един от тях е префикс на другия. При $\alpha = \beta \cdot \omega$ въвеждаме означението $\mathrm{diff}(\beta, \alpha) = \omega$.

Дефиниция. Нека L е език и α е произволна дума. Казваме, че $\langle \beta, \gamma \rangle$ е L-двойка в α , ако $\beta, \gamma \in L$, $\beta \prec \gamma \preceq \alpha$, и няма дума $\omega \in L$, такава че $\beta \prec \omega \prec \gamma$. (β и γ са различни префикси на α от езикът L и няма друг префикс на α от L, завършващ между техните краища)

Задача 2. Да се докаже, че е регулярен следният език:

$$L = \{\alpha \in \Sigma^* \mid \text{броят } (\Sigma^* \cdot \{b\}) \text{-двойки в } \alpha \text{ е четен} \}$$

Решение. Ако се разпишат няколко примера, лесно може да се види, че броят на $(\Sigma^* \cdot \{b\})$ -двойките в една дума $\alpha \in \Sigma^*$ зависи само от $|\alpha|_b$. За да има поне една $(\Sigma^* \cdot \{b\})$ -двойка, трябва да има поне две на брой букви b. След първата $(\Sigma^* \cdot \{b\})$ -двойка, за всяко срещане на b се добавя по една $(\Sigma^* \cdot \{b\})$ -двойка.

Така можем да заключим, че броят на $(\Sigma^* \cdot \{b\})$ -двойките е четен, тогава и само тогава, когато броят на срещанията на b е нечетен, или е нула (защото тогава нямаме $(\Sigma^* \cdot \{b\})$ -двойки). Следователно

$$L = \{\alpha \in \Sigma^* \mid |\alpha|_b \text{ е нечетно или } |\alpha|_b = 0\} = \underbrace{\{a\}^*}_{L_1} \cup \underbrace{\{\alpha \in \Sigma^* \mid |\alpha|_b \text{ е нечетно}\}}_{L_2}.$$

 L_1 е очевидно регулярен, а автомат за L_2 или подобен на него е правен на упражнения. Тогава и L е регулерен.

Задача 3. Да се докаже, че не е регулярен следният език:

$$L = \{\alpha \in \Sigma^* \mid |\gamma| = 2|\beta| \text{ за всички } (\Sigma^* \cdot \{b\}) \text{-двойки } \langle \beta, \gamma \rangle \text{ в } \alpha \}$$

Решение. Нека $n, k \in \mathbb{N}$ и k < n. Тогава:

- $a^nba^nb\in L$, защото $\langle a^nb,\,a^nba^nb\rangle$ е единствентата $(\Sigma^*\cdot\{b\})$ -двойка в тази дума и $|a^nba^nb|=2|a^nb|$
- $a^kba^nb \notin L$, защото $\langle a^kb, \, a^kba^nb \rangle$ е единствентата $(\Sigma^* \cdot \{b\})$ -двойка в тази дума и $|a^kba^nb| > 2|a^kb|$

От тук можем да заключим, че $a^nb\not\approx_L a^kb$ за $n\neq k$. Така $\{[a^nb]_{\approx_L}\mid n\in\mathbb{N}\}\subseteq\{[\alpha]_{\approx_L}\mid \alpha\in\Sigma^*\}$ е безкрайно, откъдето L не е регулярен.

Задача 4. Да се докаже, че винаги когато L_1 и L_2 са регулярни, регулярен е и следният език:

$$L=\{\alpha\in\Sigma^*\mid \mathrm{diff}(\beta,\gamma)\in L_2\ \text{за всяка}\ L_1\text{-двойка}\ \langle\,\beta,\,\gamma\,\rangle\ \ \text{в}\ \alpha\}$$

Решение. Нека $\mathcal{A} = \langle \Sigma, Q, s, \delta, F \rangle$ е автомат за L_1 .

Да помислим какво се случва в една дума $\alpha \notin L$. Знаем за нея, че има L_1 -двойка $\langle \beta, \beta \omega \rangle$, за която и $\omega \notin L_2$. Цялата дума α е от вида $\beta \omega \gamma$ за някое $\gamma \in \Sigma^*$. Нека $L(p,q) = \{\alpha \in \Sigma^* \mid \delta^*(p,\alpha) = q\}$. Този език очевидно е регулярен за произволни $p,q \in Q$. Понеже $\langle \beta, \beta \omega \rangle$ е L_1 -двойка, то няма $\varepsilon \prec \omega' \prec \omega$, за което $\beta \omega' \in L_1$. Това означава, че като четем в \mathcal{A} , между β и $\beta \omega$ не срещаме никакви финални състояния. Знаем, че $\delta^*(s,\beta) = f_1$ и $\delta^*(f_1,\omega) = f_2$ за някои $f_1, f_2 \in F$. Тогава

$$\omega \in (L(f_1, f_2) \setminus \{\varepsilon\}) \cap \overline{L_2} \cap \overline{\left(\bigcup_{f \in F} [(L(f_1, f) \setminus \{\varepsilon\}) \cdot (L(f, f_2) \setminus \{\varepsilon\})]\right)},$$

защото нито може $\omega \in L_2$, нито може да има междинно състояние $f \in F$ докато четем ω . Освен ω , можем и лесно да изразим β , то ще принадлежи на $L(s, f_1)$. Накрая получаваме, че

$$\alpha \in \underbrace{L(s, f_1)}_{\beta \in} \cdot \underbrace{\left(\left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \cap \overline{L_2} \cap \left(\bigcup_{f \in F} \left[\left(L(f_1, f) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \cdot \left(L(f, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \right) \right] \right)}_{\omega \in} \cdot \underbrace{\sum_{f \in F} \left(\left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \cap \overline{L_2} \cap \left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \right) \right]}_{\omega \in} \cdot \underbrace{\sum_{f \in F} \left(\left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \cap \overline{L_2} \cap \left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \right) \right]}_{\omega \in} \cdot \underbrace{\sum_{f \in F} \left(\left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \cap \overline{L_2} \cap \left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \right) \right]}_{\omega \in} \cdot \underbrace{\sum_{f \in F} \left(\left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \cap \overline{L_2} \cap \left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \right) \right]}_{\omega \in} \cdot \underbrace{\sum_{f \in F} \left(\left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \cap \overline{L_2} \cap \left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \right) \right]}_{\omega \in} \cdot \underbrace{\sum_{f \in F} \left(\left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \cap \overline{L_2} \cap \left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \right) \right]}_{\omega \in} \cdot \underbrace{\sum_{f \in F} \left(\left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \cap \overline{L_2} \cap \left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \right) \right]}_{\omega \in} \cdot \underbrace{\sum_{f \in F} \left(\left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \cap \overline{L_2} \cap \left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \right) \right]}_{\omega \in} \cdot \underbrace{\sum_{f \in F} \left(\left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \cap \overline{L_2} \cap \left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \right) \right]}_{\omega \in} \cdot \underbrace{\sum_{f \in F} \left(\left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \cap \overline{L_2} \cap \left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \right) \right]}_{\omega \in} \cdot \underbrace{\sum_{f \in F} \left(\left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \cap \overline{L_2} \cap \left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \right) \right]}_{\omega \in} \cdot \underbrace{\sum_{f \in F} \left(\left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \cap \overline{L_2} \cap \left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \right) }_{\omega \in} \cdot \underbrace{\sum_{f \in F} \left(\left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \cap \overline{L_2} \cap \left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \right) }_{\omega \in} \cdot \underbrace{\sum_{f \in F} \left(\left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \cap \overline{L_2} \cap \left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \right) }_{\omega \in} \cdot \underbrace{\sum_{f \in F} \left(\left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \cap \overline{L_2} \cap \left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \right) }_{\omega \in} \cdot \underbrace{\sum_{f \in F} \left(\left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \cap \overline{L_2} \cap \left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \right) }_{\omega \in} \cdot \underbrace{\sum_{f \in F} \left(\left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \cap \overline{L_2} \cap \left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \right) }_{\omega \in} \cdot \underbrace{\sum_{f \in F} \left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \cap \overline{L_2} \cap \underbrace{\sum_{f \in F} \left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \cap \underbrace{\sum_{f \in F} \left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \cap \underbrace{\sum_{f \in F} \left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) }_{\omega \in} \cdot \underbrace{\sum_{f \in F} \left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \cap \underbrace{\sum_{f \in F} \left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \cap \underbrace{\sum_{f \in F} \left(L(f_1, f_2) \setminus \{ \varepsilon \} \right) \cap \underbrace{\sum_{f \in F} \left(L(f_1, f_2)$$

Следователно ако $\alpha \in \overline{L}$, то

$$\alpha \in \bigcup_{f_1, f_2 \in F} \left(L(s, f_1) \cdot \left((L(f_1, f_2) \setminus \{\varepsilon\}) \cap \overline{L_2} \cap \overline{\left(\bigcup_{f \in F} [(L(f_1, f) \setminus \{\varepsilon\}) \cdot (L(f, f_2) \setminus \{\varepsilon\}))] \right)} \right) \cdot \Sigma^* \right)$$

Обратно, ако $\alpha \in L'$, то има $f_1, f_2 \in F$, за които

$$\alpha \in L(s, f_1) \cdot \left((L(f_1, f_2) \setminus \{\varepsilon\}) \cap \overline{L_2} \cap \overline{\left(\bigcup_{f \in F} [(L(f_1, f) \setminus \{\varepsilon\}) \cdot (L(f, f_2) \setminus \{\varepsilon\}))] \right)} \right) \cdot \Sigma^*.$$

Тогава има $\beta, \omega, \gamma \in \Sigma^*,$ за които $\alpha = \beta \omega \gamma$ и

$$\beta \in L(s,f_1) \text{ if } \omega \in (L(f_1,f_2) \setminus \{\varepsilon\}) \cap \overline{L_2} \cap \overline{\left(\bigcup_{f \in F} [(L(f_1,f) \setminus \{\varepsilon\}) \cdot (L(f,f_2) \setminus \{\varepsilon\}))]\right)}.$$

Лесно може да се види, че $\langle \beta, \beta \omega \rangle$ е L_1 -двойка в $\beta \omega \gamma = \alpha$ и $\omega \notin L_2$. Така $\alpha \notin L$.

Получихме, че $\alpha \notin L \iff \alpha \in L'$, откъдето $L' = \overline{L}$. Ние използвахме само операции, запазващи регулярност, и ги прилагахме крайно много пъти, откъдето L' е регулярен. Така и $\overline{L'} = L$ също е регулярен.